

Biuletyn Duszpasterski

Nr 1 (700/2019) 6 stycznia 2019 r.

Parafia Rzymskokatolicka pw. Wniebowzięcia NMP w Nowogardzie

**Przynieśli
małemu Jezusowi
złoto, kadzidło i mirrę**

EWANGELIA NA NIEDZIELE

Z Ewangelii św. Mateusza:

„Gdy Jezus narodził się w Betlejem w Judei za panowania króla Heroda, oto Mędrcy ze Wschodu przybyli do Jerozolimy i pytali: „Gdzie jest nowo narodzony król żydowski? Ujrzelśmy bowiem Jego gwiazdę na Wschodzie i przybyliśmy oddać Mu pokłon”. Skoro usłyszał to król Herod, przeraził się, a z nim cała Jerozolima. Zebrał więc wszystkich arcykapłanów i uczonych ludu i wypytywał ich, gdzie ma się narodzić Mesjasz. Ci mu odpowiedzieli: „W Betlejem judzkim, bo tak napisał prorok A ty, Betlejem, ziemio Judy, nie jesteś zgoła najlichsze spośród głównych miast Judy, albowiem z ciebie wyjdzie władca, który będzie pasterzem ludu mego, Izraela”. Wtedy Herod przywołał potajemnie Mędrców i wypytał ich dokładnie o czas ukazania się gwiazdy. A kierując ich do Betlejem, rzekł: „Udajcie się tam i wypytajcie starannie o Dziecię, a gdy Je znajdziecie, donieście mi, abym i ja mógł pójść i oddać Mu pokłon”. Oni zaś wysłuchawszy króla, ruszyli w drogę. A oto gwiazda, którą widzieli na Wschodzie, szła przed nimi, aż przysła i zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dziecię. Gdy ujrzeni gwiazdę, bardzo się uradowali. Weszli do domu i zobaczyli Dziecię z Matką Jego, Maryją; upadli na twarz i oddali Mu pokłon. I otworzywszy swe skarby, ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę. A otrzymawszy we śnie nakaz, żeby nie wracali do Heroda, inną drogą udali się do ojczyzny”. (Mt 2,1-12)

ROZWAŻANIE

Mędrcy? Magowie? Królowie? Spór o ich istnienie i liczbę; to detale. Istotą jest pytanie o odwagę: Czy stać nas na to, by tak jak oni pragnąć widzieć szerzej i wyruszyć w drogę? A może jesteśmy jak Herod skoncentrowani na sobie i nie dostrzegamy dziejących się obok ważnych spraw, które wydają się nam zbyt małe i liche, by stać się przedmiotem naszego zainteresowania? No chyba że zagrażają tak ciężko wypracowanemu przez nas obrazowi świata... Bóg objawia się tym, którzy mają w sobie pasję poszukiwania Go, którzy potrafią zostawić siebie i być darem dla innych.

O. Cezary Binkiewicz OP

Z ŻYCIA NASZEJ WSPÓLNOTY

ORSZAK TRZECH KRÓLI

Jak co roku organizujemy Orszak. Zapraszamy do udziału rodziny, dzieci, młodzież. Zachęcamy do przebierania się w królewskie stroje oraz za inne postaci z wydarzenia Narodzin Jezusa. Zapewnione będą korony na głowę i śpiewniki. W tym roku Orszak pójdzie przez całe miasto. Orszak wyruszy po Mszy o godz. 11.00 z kościoła pw. św. Rafała Kalinowskiego i będzie szedł do naszego Kościoła. Zakończenie Orszaku około godz. 13.00 i Msza Św. Po Mszy św. odbędzie się krótki koncert kolęd w wykonaniu Scholii Dziecięcej naszej parafii.

Zachęcamy do odwiedzenia strony internetowej Orszaku, tam też jest zaznaczony ten nasz Nowogardzki. Adres witryny: orszak.org

Pamiętajmy, że Msza Św. w tym dniu z godz. 12.30 jest przeniesiona po dojściu Orszaku na godz. 13.00.

WIGILIA MINISTRANTÓW I ICH RODZIN

W dniu 21. 12. 2018 r. w restauracji Kamena odbyła się wspólna wigilia dla ministrantów naszej parafii i ich rodzin. Podziękowania za pomoc w przygotowaniu należą się rodzicom ministrantów, którzy przygotowali włączyli się aktywnie w przygotowanie tej uroczystości. Na wigilii obecny był Ks. Proboszcz, Ks. Waldemar, Ks. Andrzej - opiekun Służby Liturgicznej i Siostra Daniela.

Rozpoczęliśmy od wspólnej modlitwy, zaśpiewania kolędy o Bożym Narodzeniu i przełamaliśmy się opłatkiem. Później w podniosłej, świątecznej atmosferze wspólnie spędziliśmy czas. Dziękujemy wszystkim zaangażowanym w przygotowanie i każdemu za obecność.

Z okazji Nowego Roku 2019 życzymy naszej Służbie Liturgicznej Błogosławieństwa Bożego i gorliwości w służbie Bogu i ludziom w naszej parafialnej wspólnotie.

Parafia rzymskokatolicka pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny
ul. Kościelna 2A • Nowogard • Tel: 91 39 26 370 • ks. Proboszcz 506 081 328
Biuletyn redaguje ks. Waldemar Piątek 507 085 640
DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO

INSCENIZACJA BETLEJEM PODCZAS PASTERKI

Już po raz trzeci w czasie Pasterki o godz. 24.00 grupa zapaleńców naszej parafii i przyjaciół, przygotowało żywą inscenizację groty betlejemskiej. Zgromadzeni wokół Ołtarza Eucharystycznego, pomogli uczestnikom tej liturgii na skupieniu swojej uwagi na rodzącego się Jezusa Chrystusa podczas każdej Mszy św.

KOLĘDNICY MISYJNI 2018 – DZIECIOM W RWANDZIE I BURUNDI

W czas adwentowego oczekiwania na Boże Narodzenie wpisuje się przygotowanie Kolędników Misyjnych. Dzieci z Koła Misyjnego działającego przy parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Nowogardzie już po raz ósmy kolędowały po naszym mieście. Misyjne kolędowanie połączone jest z niesieniem pomocy duchowej i materialnej za pośrednictwem Papieskiego Dzieła Misyjnego dzieciom z krajów misyjnych, w tym roku – dzieciom w Rwandzie i Burundi. Rozpoczęliśmy je od uroczystego rozesłania kolędników w naszej parafii 26 grudnia podczas Mszy św. o godz. 12.30.

Pod opieką s. Melanii i s. Danieli dzieci odwiedziły mieszkańców naszej oraz sąsiedniej parafii – św. Rafała Kalinowskiego. W krótkim programie misyjnym kolędnicy przedstawiali trudną sytuację dzieci z Rwandy i Burundi.

Kolędnicy misyjni wraz z s. Melanią i s. Danielą.

*„Bóg daje siłę w największym dramacie, gdy tracisz dom,
mamę i tatę...*

*Gdy człowiek zaufa Bożej Dziecinie, w ciemności żalu
i gniewu nie zginie.*

*Mój kraj pogrążony był kiedyś w ciemności.
Okrutna przemoc nie знаła litości.*

*Myślałem: niemożliwe będzie przebaczenie.
A potem nastąpiło... Boże Narodzenie.”*

Na początek – wizyta w domu parafialnym: u księży, potem u sióstr. Dzieci kolędowały w jednej licznej grupie: Anioły (Natalia, Zuzia, Emilka), Maryja (Julia), pastuszek (Marta), dziecko z Rwandy (Kacper), dziecko z PDMD (Magda), kózka (Klaudia). Wśród kolędników były dzieci, które już po raz kolejny odważnie podejmowały misyjny

trud, ale byli też i tacy, którzy z zapalem stawiali w tym roku pierwsze kroki.

Mimo zmęczenia, było wiele radości i uśmiechu. Radość dostrzegaliśmy w oczach gospodarzy otwierających nam drzwi, ale również w naszych oczach na myśl, że jak misjonarze pokonując trudy, niesiemy życie i pomoc naszym rówieśnikom z Afryki. W najbliższym czasie – 13 stycznia odwiedzimy też kościoły filialne naszej parafii. Zebrane ofiary zostaną przekazane przez Sekretariat Krajowy PDMD w Warszawie do Rwandy i Burundi. Dziękujemy za serdeczne przyjęcie rodzinom, których domy odwiedziliśmy oraz wszystkim, którzy włączyli się w misyjną pomoc.

URODZINY KSIĘDZA PROBOSZCZA GRZEGORZA

W piątek 25 stycznia proboszcz parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Nowogardzie, ks. Grzegorz Legutko będzie obchodził swoje 53 urodziny. Czcigodnemu jubilatowi, ks. Grzegorzowi składamy najserdeczniejsze życzenia prosząc dobrego Boga o wszelkie łaski, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej na dalsze lata życia i posługi kapłańskiej. Księdza proboszcza polecamy modlitwie naszej parafii. „Plurimos annos plurimos...”

WIZYTA DUSZPASTERSKA CZYLI KOŁĘDA

Trwa wizyta duszpasterska zwana kolędą od 2 – 30. 01.2019. Program znajduje się we wkładce zamieszczonej do biuletynu.

Wprowadzamy w tym roku istotne zmiany. Nie jesteśmy w stanie w trzech kapłanów odwiedzić i porozmawiać z całą wspólnotą. Dlatego ksiądz Proboszcz postanowił, że od tego roku podzielimy parafię na dwie części i kolęda będzie odbywała się co dwa lata.

W tym roku odwiedzimy mieszkańców ulicy Warszawskiej, Kowalskiej, Armii Krajowej, Kościuszki, Wiejskiej, Wojska Polskiego i ulice przyległe.

W roku 2020 odwiedzimy mieszkańców ulicy Zamkowej, Wyszynskiego, Luboszan, 5 Marca, 700 – lecia, 3 Maja i ulice przyległe.

W dni powszednie kolędę rozpoczynamy od godz. 16.00, w soboty od godz. 10.00. Prosimy nakryć stół białym obrusem, postawić krzyż, zapalić świece, położyć na stół Pismo Św., przygotować wodę święconą. Prosimy o napisanie na drzwiach wejściowych symboli: C M B 2019. Prosimy także, aby w miarę możliwości na kolędzie obecni byli wszyscy domownicy. Prosimy o pilnowanie zwierząt domowych. Dzień wcześniej ministranci zapowiedzą kolędę, prosimy o ich życzliwe przyjęcie.

DZIEŃ ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Co roku w dniu 02 lutego obchodzimy święto Ofiarowania Pańskiego. Jednak nie wszyscy wiedzą, że jest to też święto patronalne osób, które poświęciły się służbie panu Bogu i drugiemu człowiekowi w różnych zgromadzeniach zakonnych: męskich, żeńskich czy kontemplacyjnych.

Pamiętajmy w tym dniu o posługujących w naszej parafii siostrach: Melanii, Gabrieli i Danieli.

Kochane siostry dziękujemy za waszą obecność i tak ważną posługę w naszej wspólnocie.

Czcigodne siostry polecamy modlitwie naszych parafian.

USZANOWANIE RELIKWI ŚW. JANA PAWŁA II, ŚW. OJCA PIO I BŁ. KS. JERZEGO POPIEŁUSZKI

W styczniu i lutym podczas Mszy Św., będziemy zanosić modlitwy za wstawiennictwem św. Jana Pawła II, św. o. Pio i św. ks. Jerzego Popiełuszki oraz będzie można uszanować relikwie tych świętych:

- bł. ks. Jerzego Popiełuszki – 19 stycznia o godz. 18.00.
- św. ojca Pio – 23 stycznia o godz. 18.00.
- św. Jana Pawła II – 02 lutego o godz. 18.00.

SPOTKANIA FORMACYJNE GRUP PRZED BIERZMOWANIEM

Spotkanie grupy klas 8 odbędą się 06 i 13 stycznia 2018 roku.

Spotkanie grupy klas 7 odbędą się 20 stycznia 2018 roku.

Przypominamy, że spotkania rozpoczynają się udziałem we Mszy św. o godz. 18.00 i po Mszy św. odbywa się spotkanie formacyjne na plebanii (zakończenie każdego spotkania planowane jest na godz. 20.00). Udział w spotkaniach formacyjnych jest obowiązkowy.

Rozwód rodziców – dziecko także ponosi cenę

Wbrew temu, co kreują amerykańskie filmy, nie jest to kolejne obojętne wydarzenie. Mocniej lub słabiej, ale dziecko ucierpi. Niekiedy ukształtuje je to na całe życie.

Podczas wywiadówki, w prywatnej rozmowie z nauczycielem, rodzic jednego z dzieci dowiaduje się, że 16 z 18 uczniów korzysta z opieki psychologa lub psychiatry. Przytłaczająca większość, daje do myślenia. Zdziwiony pyta więc, co z rodzicami tych dzieci, czy to pełne rodziny? Nie, rzeczywiście, tylko tych dwoje dzieci niewymagających pomocy psychologicznej to dzieci z pełnych rodzin. Nauczyciel przyznaje zaskoczony, że nigdy nie pomyślał, że może to mieć jakiś związek.

Wszystko ma swoją cenę

Ta historia nie wydarzyła się w Polsce, a w Danii, gdzie patchworkowe rodziny to norma. Rozwodzi się tam około 57 proc. małżeństw, a jeszcze do niedawna, niezależnie od stażu małżeńskiego czy posiadania dzieci, Duńczykowi wystarczył wypełniony internetowo formularz, by móc legalnie się rozwieść.

W tym roku wchodzi w życie ustawa o obowiązkowym, trzymiesięcznym okresie karencji dla par mających potomstwo, podczas której będą mogły korzystać z bezpłatnego poradnictwa rodzinnego. Nie ma jednak znaczenia czy w Danii, czy w Polsce – rozwód nie powinien być łatwym rozwiązaniem, bo ZAWSZE jest trudnym doświadczeniem dla dziecka. Wbrew temu co kreują amerykańskie filmy, nie jest to kolejne obojętne wydarzenie, a mocniej lub słabiej, ale dziecko ucierpi. Niekiedy ukształtuje je to na całe życie.

Na krótką metę

Nie zawsze zdajemy sobie z tego sprawę, ale istnieje bezsprzeczne powiązanie pomiędzy relacją między małżonkami a ich relacją z dziećmi. Kiedy małżeństwo „działa”, potrzeby dzieci są w naturalny sposób zaspokajane – małżonkowie współpracują w wychowaniu, ich miłość jest zasobem, z którego można czerpać, by w poczuciu bezpieczeństwa rozwijać więź z dzieckiem.

Jednym z pierwszych sygnałów poważnych problemów małżeńskich jest zmniejszone zaangażowanie rodzicielskie. Rodzic w pewnym sensie skupia się na sobie i swoich problemach. Jeśli myśli o rozwodzie – potrzebuje wiele energii i czasu na zorganizowanie życia na nowo, tego, gdzie będzie mieszkał, jak będzie wyglądało jego utrzymanie. **Jest mniej dostępny emocjonalnie, czasowo, rutyna domowa ulega zmianie**, ogranicza się liczba wykonywanych wspólnie czynności. Rozwód wprowadza jeszcze więcej zmian – nierzadko zmianę miejsca zamieszkania, rutyny dnia, organizacji życia codziennego.

Długodystansowo

Niestety, badania pokazują, że dzieciom rozwiedzionych rodziców trudniej zbudować trwałe związki w dorosłym życiu. Łatwiej sięgają po alkohol, narkotyki, częściej wpadają w sidła uzależnień. Częściej doświadczają także problemów emocjonalnych i, co bardzo niepokojące, dużo częściej (głównie mężczyźni) mają myśli samobójcze.

Rozwód zmienia układ ról nie tylko między rodzicami, ale pomiędzy wszystkimi członkami rodziny. Dziecko także może być postrzegane inaczej. **Może stać się obciążeniem, kulą u nogi uniemożliwiającą rozpoczęcie nowego życia**. Albo bolesnym wyrzutem sumienia, przypominającym niespełnione marzenie o szczęśliwej rodzinie.

A może wręcz przeciwnie, największym i w tej sytuacji już jedynym sensem życia i źródłem nadziei. **Niekiedy samotniony, potrzebujący rady i wsparcia rodzic przerzuca część odpowiedzialności na dziecko**, czyniąc je swoim powiernikiem i doradcą. Role niejako odwracają się, dziecko zostaje opiekunem mamy, to ona jemu wypłakuje swój smutek.

Posklejane kawałki

Ponowne związki i funkcjonowanie w tzw. rodzinie patchworkowej nie jest wcale łatwe. Wymaga ułożenia nowych standardów, licznych kompromisów pomiędzy wieloma zaangażowanymi osobami. A sam fakt rozwodu nie rozwiązuje przecież przyczyn konfliktu i emocji z nim związanych, które dodatkowo utrudniają porozumienie. Niełatwo zajmować się dziećmi. Własnymi. A co dopiero tymi, które nie są nasze.

Dziecko z poprzedniego związku może być bagażem przypominającym o innym życiu, innej miłości kogoś, na kim nam teraz zależy. Może być postrzegane jako konkurencja – bo przecież czas wolny, który spędzasz z dzieckiem, jest czasem, którego nie spędzasz ze mną. I mogę zapewniać, że lubię dzieci, ale to zupełnie inna bajka kochać nie swoje dziecko.

Niezmiennie trudno być dobrym rodzicem, starasz się jak możesz i by dać z siebie wszystko, potrzebujesz wszystkiego, co tylko może mocniej związać cię z dzieckiem.

Jeśli jednak...

Jeszcze raz podkreślam, statystyka siłą rzeczy uogólnia – odcina skrajne punkty, a pochyla się nad większością, ogółem. Nie całością, ale większością. Dlatego ten tekst nie ma nikogo potępiać, ma stanowić przestrożę.

Decyzja o rozwodzie nie może być pochopna. Wszyscy, nawet ci najbardziej niewinni, poniosą za nią cenę. Z tego powodu też, co do zasady (która jednakowoż nie obejmuje wyjątków), tak ważna jest nierozzerwalność małżeństwa.

I po to mamy przysięgę małżeńską, by w pewnym sensie być zmuszonym, byśmy robili maksa dla naszego małżeństwa.

I jeszcze więcej, by tylko uzdrowić relacje, na nowo pokochać, zrozumieć, przebaczyć.

Jeśli jednak dotknie nas rzeczywistość rozwodu, część psychologów poleca, by jeśli to możliwe, odwlec ją w czasie do jak najpóźniejszego wieku dziecka. Kolejnym ważnym punktem, na który zwracają uwagę, jest zaangażowana obecność ojca w życiu dziecka, a przede wszystkim mimo rozwodu, zachowanie pełnych szacunku relacji pomiędzy byłymi małżonkami.

Autor Katarzyna Wysińska

Notki o Świętych

17 stycznia - Święty Antoni, opat

Antoni (zwany później Wielkim) urodził się w Środkowym Egipcie w 251 r. Miał zamożnych i religijnych rodziców, których jednak wcześniej stracił (w wieku 20 lat). Po ich śmierci, kierując się wskazaniem Ewangelii, sprzedał ojcowiznę, a pieniądze rozdał ubogim. Młodszą siostrę oddał pod opiekę szlachetnym paniom, zabezpieczając jej byt materialny. Sam zaś udał się na pustynię w pobliżu rodzinnego miasta. Tam oddał się pracy fizycznej, modlitwie i uczynom pokutnym. Podjął życie pełne umartwienia i milczenia. Nagła zmiana trybu życia kosztowała go wiele wyrzeczeń, a nawet trudu. Jego żywot, spisany przez św. Atanazego, głosi, że Antoni musiał znosić wiele jawnych ataków ze strony szatana, który go nękał, jawiąc mu się w różnych postaciach. Doznawał wtedy umacniających go wizji nadprzyrodzonych.

Początkowo Antoni mieszkał w grocie. Około 275 r. przeniósł się na Pustynię Libijską. Dziesięć lat później osiadł w ruinach opuszczonej fortecy Pispir na prawym brzegu Nilu. Miał dar widzenia rzeczy przyszłych. Słynął ze świętości i mądrości. Walki wewnętrzne, jakie ze sobą stoczył, stały się później ulubionym tematem malarzy (H. Bosch, M. Grünewald) i pisarzy (G. Flaubert, A. France). Jego postawa znalazła wielu naśladowców. Sława i cuda sprawiły, że zaczęli ściągać uczniowie, pragnący poddać się jego duchowemu kierownictwu. Po wielu sprzeciwach zdecydował się ich przyjąć i odtąd oaza Faium na pustyni zaczęła zapełniać się rozrzuconymi wokół celami eremitów (miało ich być około 6000). Owe wspólnoty pustelników nazwano laurami. Wśród pierwszych uczniów Antoniego znalazł się św. Hilarion.

W 311 r. Antoni gościł w Aleksandrii, wspierając duchowo prześladowanych przez cesarza Maksymiana chrześcijan. Spotkał się wówczas ze św. Aleksandrem, biskupem tego miasta i męczennikiem. Następnie, ok. 312 roku, udał się do Tebaidy, gdzie w grocie w okolicy Celzum, w górach odległych ok. 30 km od Nilu, spędził ostatnie lata życia. Stąd właśnie wybrał się do Teb, gdzie odwiedził św. Pawła Pustelnika. W latach 334-335 ponownie udał się do Aleksandrii. W roku 318 wystąpił tam bowiem z błędną nauką kapłan Ariusz. Znalazł on wielu zwolenników. Zatraskany o czystość wiary, żyjący jeszcze św. Aleksander zwołał synod, na którym około stu biskupów potępiło naukę Ariusza. Znalazł on jednak potężnych protektorów, nawet w samym cesarzu Konstancynie Wielkim, a przede wszystkim w jego następcy - Konstancjuszu, który rozpoczął bezwzględą walkę z przeciwnikami arianizmu. Dla ustalenia, po czyjej stronie jest prawda, Antoni udał się do Aleksandrii, gdzie biskupem był wówczas św. Atanazy. Po rozmowach z nim stał się żarliwym obrońcą czystości wiary wśród swoich uczniów. Cieszył się wielkim poważaniem. Korespondował m.in. z cesarzem Konstancynem Wielkim i jego synami. Zachowane listy Antoniego do mnichów zawierają głównie nauki moralne - szczególnie nacisk kładzie w nich na poszukiwanie indywidualnej drogi do doskonałości, wsparte lekturą Pisma św.

Według podania św. Antoni zmarł 17 stycznia 356 roku w wieku 105 lat. Życie św. Antoniego było przykładem dla wielu nie tylko w Egipcie, ale i w innych stronach chrześcijańskiego świata. Jego kult rychło rozprzestrzenił się na całym Wschodzie. W roku 561 cesarz Justynian I przeniósł uroczyscie jego relikwie do Aleksandrii. W roku 635 przeniesiono je do Konstantynopola. W wieku XII krzyżowcy zabrali je stamtąd do Francji do Monte-Saint-Didier, a w roku 1491 do Saint Julien koło Arles. Antoni jest patronem zakonu antoninów (powstałego w XII w. dla obsługi pielgrzymów przybywających do grobu św. Antoniego), dzwonników, chorych, hodowców trzody chlewnej (według legendy uzdrowił niewidome prosię), koszykarzy, rzeźników, szczotkarzy i ubogich. Orędownik w czasie pożarów. W ciągu wieków wzywano go podczas epidemii oraz chorób skórnych. Ku czci św. Antoniego Pustelnika wyrabiano krzyżyki w formie tau. Ku jego czci poświęcano również ogień, by chronił bydło od zarazy zwanej "ogniem". **W ikonografii** św. Antoni przedstawiany jest jako pustelnik, czasami w długiej szacie mnicha. Szczególne zainteresowanie artystów budził temat kuszenia św. Antoniego. Jego atrybutami są: jeden, dwa lub trzy diabły, diabeł z pucharem, dzwonek, dzwonek i laska, krzyż egipski w kształcie litery tau, księga reguły monastycznej, lampa, lampka oliwna, laska, lew kopiący grób, pochodnia, świnia, pod postacią której kusił go szatan, źródło.

21 stycznia - Święta Agnieszka, dziewica i męczennica

Agnieszka była w starożytności jedną z najbardziej popularnych świętych. Piszą o niej św. Ambroży, św. Hieronim, papież św. Damazy, papież św. Grzegorz I Wielki i wielu innych. Jako 12-letnia dziewczynka, pochodząca ze starego rodu, miała ponieść męczeńską śmierć na stadionie Domicjana około 305 roku. Na miejscu "świadectwa krwi" dzisiaj jest Piazza Navona - jedno z najpiękniejszych i najbardziej uczęszczanych miejsc Rzymu. Tuż obok, nad grobem męczennicy, wzniesiono bazylikę pod jej wezwaniem, w której 21 stycznia - zgodnie ze starym zwyczajem - poświęca się dwa białe baranki.

Według przekazów o rękę Agnieszki, która złożyć miała wcześniej ślub czystości, rywalizowało wielu zalotników, a wśród nich pewien młody rzymski szlachcic oczarowany jej urodą. Ona jednak odrzuciła wszystkich, mówiąc, że wybrała Małżonka, którego nie potrafią zobaczyć oczy śmiertelnika. Zalotnicy, chcąc złamać jej upór, oskarżyli ją, że jest chrześcijanką. Doprowadzona przed sędziego nie uległa ani łagodnym namowom, ani groźbom. Rozniecono ogień, przyniesiono narzędzia tortur, ale ona przyglądała się temu z niewzruszonym spokojem. Wobec tego odesłano ją do domu publicznego, ale jej postać budziła taki szacunek, że żaden z grzesznych młodzieńców odwiedzających to miejsce nie śmiał się zbliżyć do niej. Jeden, odważniejszy niż inni, został nagle porażony ślepotą i upadł w konwulsjach. Młoda Agnieszka wyszła z domu rozpusty niepokalana i nadal była czystą małżonką Chrystusa. Zalotnicy znów zaczęli podburzać sędziego. Bohaterska dziewczyna została wtedy rzucona w ogień, ale kiedy wyszła z niego nietknięta, skazano ją na ścięcie. "Udała się na miejsce kaźni - mówi św. Ambroży - szczęśliwsza niż inne, które szły na swój ślub". Wśród powszechnego płaczu ścięto jej głowę. Poszła na spotkanie Nieśmiertelnego małżonka, którego ukochała bardziej niż życie.

Agnieszka jest patronką dzieci, panien i ogrodników. Według legendy św. Agnieszka, całkowicie obnażona na stadionie, została rzucona na pastwę spojrzeń tłumu. Za sprawą cudu okryła się płaszczem włosów. Imię Agnieszki jest wymieniane w I Modlitwie Eucharystycznej - Kanonie rzymskim. Artyści przedstawiają Agnieszkę z barankiem, gdyż łacińskie imię Agnes wywodzi się zapewne od łacińskiego wyrazu agnus - baranek. Dlatego powstał zwyczaj, że w dzień św. Agnieszki poświęca się baranki hodowane przez trapistów w rzymskim opactwie Tre Fontane (znajdującym się w miejscu ścięcia św. Pawła), a następnie przekazuje się je siostrzom benedyktynek z klasztoru przy kościele św. Cecylii na Zatybrzu. Z ich wełny zakonnice wyrabiają paliusze, które papież nakłada co roku 29 czerwca (w uroczystość świętych Apostołów Piotra i Pawła) świeżo mianowanemu metropolicie Kościoła katolickiego.

W ikonografii św. Agnieszkę przedstawia się z barankiem mającym nimb lub z dwiema koronami - dziewictwa i męczeństwa. Nieraz obok płonie stos, na którym próbowano ją spalić. Jej atrybutami są ponadto: gałązka palmowa, kość słoniowa, lampka oliwna, lilia, miecz, zwój. W sztuce wschodniej św. Agnieszka przedstawiana jest w szatach żółtych (a nie czerwonych, jak męczennicy) i z krzyżem męczeńskim w ręce.

28 stycznia - Święty Tomasz z Akwinu, prezbiter i doktor Kościoła

Tomasz urodził się na zamku Roccasecca niedaleko Akwinu (Włochy) w 1225 r. Jego ojciec, rycerz Landulf, był z pochodzenia Lombardczykiem, matka zaś była Normandką. Kiedy chłopiec miał 5 lat, rodzice oddali go w charakterze oblata do opactwa na Monte Cassino. Jednak Opatrzność miała inne zamiary wobec młodzieńca. Z niewyjaśnionych przyczyn opuścił on klasztor i udał się do Neapolu, gdzie studiował na tamtejszym uniwersytecie. Tam zapoznał się z niedawno założonym przez św. Dominika (+ 1221) Zakonem Kaznodziejskim. Rok wstąpienia do tego zakonu nie jest bliżej znany. Święty miał wtedy ok. 20 lat. Spotkało się to z dezaprobatą rodziny. Wszelkimi sposobami, włącznie z dwuletnim aresztem domowym, próbowano zmienić jego decyzję; bezskutecznie. Wysłano nawet jego własną siostrę, Marottę, by mu dominikanów "wybiła z głowy". Tomasz jednak umiał tak do niej przemówić, że sama wstąpiła do benedyktynek. Przełożeni wysłali go na studia do Rzymu, a stamtąd około roku 1248 do Kolonii, gdzie wykładał na tamtejszym uniwersytecie głośny uczony dominikański, św. Albert Wielki (+ 1260), który miał wypowiedzieć prorocze słowa o Tomaszu: "Nazywamy go niemym wołem, ale on jeszcze przez swoją naukę tak zaryczy, że usłyszysz go cały świat". W Kolonii Tomasz przyjął święcenia kapłańskie. Po chlubnym ukończeniu studiów przełożeni wysłali go do Paryża, by na tamtejszej Sorbonie wykładał teologię. Był najpierw bakałarzem nauk biblijnych (1252-1253), z kolei wykładał Sentencje Piotra Lombarda (1253-1255). Zadziwiał wszystkich jasnością wykładów, wymową i głębią. Stworzył własną metodę, w której najpierw wysuwał trudności i argumenty przeciw danej prawdzie, a potem je kolejno zbijał i dawał pełny wykład.

Na skutek intryg, jakie przeciwnicy dominikanów rozbudzili na Sorbonie, Tomasz po siedmiu latach powrócił do Włoch. Na kapitule generalnej został mianowany kaznodzieją (1260). Przez pewien czas prowadził także wykłady na dworze papieskim Urbana IV (1261-1265). W latach 1265-1267 przebywał ponownie w domu generalnym Zakonu - w klasztorze św. Sabiny w Rzymie. W latach 1267-1268 przebywał w Viterbo jako kaznodzieja papieski.

Kiedy ucichła burza w Paryżu, przełożeni ponownie wysłali swojego czołowego teologa do Paryża (1269-1272). Po trzech latach wrócił do Włoch i wykładał na uniwersytecie w Neapolu (1272-1274). W tym samym czasie kapituła generalna zobowiązała go, aby zorganizował teologiczne studium generale dla Zakonu. Tomasz upatrzył sobie na miejsce tychże studiów Neapol.

W roku 1274 papież bł. Grzegorz X zwołał do Lyonu sobór powszechny. Zaprosił także Tomasza z Akwinu. Tomasz jednak, mając 48 lat, po krótkiej chorobie zmarł w drodze na sobór w opactwie cystersów w Fossanuova dnia 7 marca 1274 roku. Z tego właśnie powodu do roku 1969 roczną pamiątkę św. Tomasza Kościół obchodził właśnie 7 marca, w dzień śmierci. Ten dzień przypada jednak prawie zawsze w Wielkim Poście. Dlatego reforma liturgiczna doroczne wspomnienie świętego przesunęła wyjątkowo na 28 stycznia - a więc na dzień przeniesienia jego relikwii do Tuluzji w 1369 r.

Akwinata wślawił się szczególnie niewinnością życia oraz wiernością w zachowywaniu obserwacji zakonnych. Właściwe Zakonowi zadanie, jakim jest służba Słowu Bożemu w dobrowolnym ubóstwie, znalazło u niego wyraz w długoletniej pracy teologicznej: w gorliwym poszukiwaniu prawdy, którą należy nieustannie kontemplować i przekazywać innym. Dlatego wszystkie swoje zdolności oddał wyłącznie na służbę prawdy. Sam starał się ją osiągnąć, skądkolwiek by pochodziła i ogromnie pragnął dzielić się nią z innymi. Odznaczał się pokorą oraz szlachetnym sposobem bycia.

Kaznodzieja, poeta, ale przede wszystkim wielki myśliciel, człowiek niezwyklej wiedzy, którą umiał połączyć z niemniej wielką świętością. Powiedziano o nim, że “między uczonymi był największym świętym, a między świętymi największym uczonym”. W swej skromności kilkakrotnie odmawiał propozycji zostania biskupem.

Stworzył zwarty system nauki filozoficznej i teologii katolickiej, zwany tomizmem. Wywarł głęboki wpływ na ukierunkowanie zachodniej myśli chrześcijańskiej. Spuścił literacka św. Tomasza z Akwinu jest olbrzymia. Wprost wierzyć się nie chce, jak wśród tak wielu zajęć mógł napisać dziesiątki tomów. Wyróżniał się umysłem nie tylko analitycznym, ale także syntetycznym. On jedyny odważył się dać panoramę całej nauki filozofii i teologii katolickiej w systemie zdumiewająco zwartym. Do najważniejszych jego dzieł należą: *Summa contra gentiles*, czyli apologia wiary przeciwko poganom, *Kwestie dysputowane*, *Komentarz do “Sentencji” Piotra Lombarda*, *Summa teologiczna* i komentarze do niektórych ksiąg Pisma świętego. Szczególną czcią Tomasz otaczał Chrystusa Zbawiciela, zwłaszcza na krzyżu i w tajemnicy Eucharystii, co wyraził w tekstach liturgicznych do brewiarza i mszału na uroczystość Bożego Ciała, m.in. znany hymn Zbliżam się w pokorze. Płonął synowską miłością do Najświętszej Maryi Panny. Jest patronem dominikanów, księgarń, studentów i teologów; opiekun podczas sztormów. Papież Jan XXII zaliczył go do grona świętych 18 lipca 1323 roku. Papież św. Pius V ogłosił go 11 kwietnia 1567 roku piątym doktorem Kościoła zachodniego. Papież Leon XIII ustanowił go 4 sierpnia 1880 roku patronem wszystkich uniwersytetów i szkół katolickich.

W ikonografii św. Tomasz przedstawiany jest w białym habicie dominikańskim, w czarnej kapie i białym szkaplerzu. Jego atrybutami są: anioł, gołąb; infuła u nóg, której nie przyjął; kielich, kielich z Hostią, księga, laska, model kościoła, monogram IHS, monstrancja, pióro pisarskie, różaniec, słońce na piersiach, które symbolizuje jego Boską inspirację. Jego znakiem jest także Chrystus w aureoli.

31 stycznia – wspomnienie św. Jana Bosko

Jan Bosko – a raczej Giovanni Melchiorre Bosco – urodzony 16 sierpnia 1815 r. w Becchi włoski duchowny, święty Kościoła katolickiego. Giovanni oraz jego dwaj bracia wychowywani byli przez matkę. Jako 9-letni chłopiec wyśnił tajemniczy sen – śniło mu się, że zostanie księdzem. Giovanni przyjął komunię świętą w 1826 r. Około 1834 r. starał się o przyjęcie do zakonu franciszkańskiego, jednak wskutek dziwnego snu udał się po poradę do znajomego księdza. Ten poradził mu, by Giovanni został klerykiem. Stało się tak w 1841 r. Bosko za swoją misję uważał pomaganie młodzieży. Założył pierwsze oratorium dla młodzieży, czyli miejsce zabawy, nauki i modlitwy w 1844 r. Swoją ideologię wychowywania opierał na przyjaźni, zrozumieniu, miłości i religii. Stanowczo przeciwstawiał się karom cielesnym. W 1854 r. Bosko utworzył Towarzystwo Świętego Franciszka Salezego, a w 1872 – Zgromadzenie Córek Maryi Wspomożycielki Wiernych. Zgromadzenia założone przez duchownego zaczęły powstawać w wielu krajach całej Europy. Zmarł 31 stycznia 1888 r. w Turynie. Jan Bosko został beatyfikowany w 1929 r., a kanonizowany 5 lat później.

W ikonografii św. Jan Bosko przedstawiany jest jako kapłan w sutannie zakonnej. Najczęściej ukazywany jest w otoczeniu młodzieży, której poświęcił swoje życie. **3 luty – wspomnienie św. Błażeja**

Błażej pochodził z Cezarei Kapadockiej, ojczyzny św. Bazylego Wielkiego, św. Grzegorza z Nazjanzu, św. Grzegorza z Nyssy, św. Piotra z Sebasty, św. Cezarego i wielu innych. Był to niegdyś jeden z najbujniejszych ośrodków życia chrześcijańskiego. Błażej studiował filozofię, został jednak lekarzem. Po pewnym czasie porzucił swój zawód i podjął życie na pustyni. Stamtąd wezwano go na stolicę biskupią w położonej nieopodal Sebaście (wcześniej w Armenii, dziś Sivas w Turcji). Podczas prześladowań za cesarza Licyniusza uciekł do jednej z pieczar górskich, skąd nadal rządził swoją diecezją. Ktoś jednak doniósł o miejscu jego pobytu. Został aresztowany i uwięziony. W lochu więziennym umacniał swój lud w wierności Chrystusowi. Tam właśnie miał cudownie uleczyć syna pewnej kobiety, któremu gardło przebiła ość, uniemożliwiając oddychanie. Chłopcu groziło uduszenie. Dla upamiętnienia tego wydarzenia Kościół do dziś w dniu św. Błażeja błogosławi gardła. W niektórych stronach Polski na dzień św. Błażeja robiono małe świece, zwane “błażejkami”, które niesiono do poświęcenia i dotykano nimi gardła. W innych stronach poświęcano jabłka i dawano je do spożycia cierpiącym na ból gardła. Kiedy daremne okazały się wobec niezłomnego biskupa namowy i groźby, zastosowano wobec niego najokrutniejsze tortury, by zmusić go do odstępstwa od wiary, a za jego przykładem skłonić do apostazji innych. Ścięto go mieczem prawdopodobnie w 316 roku. Jest patronem m.in. kamieniarzy i gręplarzy, mówców, śpiewaków oraz wszystkich innych osób, które muszą dbać o swoje gardło i struny głosowe; jest także patronem chorwackiego miasta Dubrownik. Jego kult był znany na całym Wschodzie i Zachodzie. Przyzywany podczas chorób gardła, opiekun zwierząt, jeden z Czternastu Świętych Wspomożycieli. W ikonografii św. Błażej przedstawiany jest jako biskup, który błogosławi. Atrybutami jego są: jelen, pastorał, ptaki z pożywieniem w dziobie, dwie skrzyżowane świece, zgrzebło - narzędzie tortur.

Intencje Mszałne

Niedziela 06.01.2019 r. – uroczystość Objawienia Pańskiego

- **07.00** + Jadwiga Berezowska w 30 dniu po pogrzebie.
- **09.30** + Bolesław w 49 rocz. śmierci, + Roman w 6 rocz. śmierci i za zmarłych z rodz. Sachryń.

- **11.00** + Elżbieta i Wincenty Dubrowscy; + Cecylia i Feliks Jachimowscy.
- **12.30** + Marian w 29 rocz. śmierci, + Adela, Jadwiga, Jan, Władysław Rynkiewicz, + Stanisława(K), + Jan,

Barbara, Karolina, Kazimiera, Leokadia.

- 18.00 + Andrzej Kośmider w 10 rocz. śmierci.

Wojcieszyn (godz. 08.00)

Karsk (godz. 09.00) + Stanisława(K) Gabrych w 16 rocz. śmierci, + Mieczysław i za zmarłych z rodziny.

Dąbrowa Now. (godz. 10.00) + Wanda Słabiak w 7 rocz. śmierci.

Olchowo (godz. 11.00)

Poniedziałek 07.01.2019 r.

- 07.00 O szczęśliwe rozwiązanie, Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy dla Anny, jej dziecka i rodziców Anny.
- 18.00 + Wacław, Artemiusz, Marianna Gołowiejko.

Wtorek 08.01.2019 r.

- 07.00
- 18.00 + Zofia, Stefan, Stefania, Józef z rodziny Filipiak.

Środa 09.01.2019 r.

- 07.00
- 17.30 Nowenna
- 18.00 Msza Św. zbiorowa:
 - 1) + Janusz Król w 16 rocz. śmierci i za zmarłych z rodziny.
 - 2) + Władysław Chlebicki w 10 rocz. śmierci oraz za zmarłych z rodziny Chlebickich i Kaczmarków.
 - 3) O uzdrowienie wewnętrzne dla Michała.

Czwartek 10.01.2019 r.

- 07.00 + siostra Leontyna.
- 18.00 + Mirosław Bondyra i za zmarłych rodziców: + Bronisława i Władysława, Maria i Jan.

Piątek 11.01.2019 r.

- 07.00 + siostra Ryta.
- 17.45 Koronka
- 18.00 + Adam Zagórski w 15 rocz. śmierci.

Sobota 12.01.2019 r.

- 09.00 1) O zdrowie, Boże błogosławieństwo oraz potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla Marii.
2) W intencji Klary Nowik w okazji urodzin.
- 18.00 + Teresa Łuka w 3 rocz. śmierci.

Niedziela 13.01.2019 r. – Niedziela Chrztu Pańskiego

- 07.00 W intencji Jerzego z okazji 80 rocznicy urodzin, prosząc o zdrowie, Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej na dalsze lata życia.
- 09.30 + Paweł Raczkowski w 2 rocz. śmierci, + Kazimierz Czerniak w 22 rocz. śmierci i za zmarłych z rodziny.
- 11.00 Pro populo
- 12.30 + Halina, Andrzej Ochmanowie.
- 18.00 + Piotr w 8 rocz. śmierci i za zmarłych z rodziny.

Karsk (godz. 09.00) + Kunegunda Orłowska w 16 rocz. śmierci, + Czesław Orłowski, + Tadeusz Piesyk.

Dąbrowa Now. (godz. 10.00) Dziękczynno – błagalna z okazji 60 rocznicy zawarcia związku małżeńskiego Jana i Krystyny Furmańczyk (int. od synów Stanisława i Józefa wraz z rodzinami).

Olchowo (godz. 11.00)

Wojcieszyn (godz. 12.15)

Poniedziałek 14.01.2019 r.

- 07.00
- 18.00 + Aniela, Franciszek, Stanisława (K) Wrzeszcz, + Jan Tomicki.

Wtorek 15.01.2019 r.

- 07.00
- 18.00 + Jan Dawidowski w 29 rocz. śmierci.

Środa 16.01.2019 r.

- 07.00
- 17.30 Nowenna
- 18.00 Msza Św. zbiorowa:
 - 1) + Leonarda i Sergiusz Kuczyńscy.
 - 2) + Ks. Bronisław Pisarek, Władysław, Bronisława (K) i za zmarłych z rodziny.
 - 3) O uzdrowienie wewnętrzne dla Michała.
 - 4) + Marcin Krysiak w 19 rocz. śmierci, + Halina Kościuczuk.

Czwartek 17.01.2019 r. – wspomnienie św. Antoniego opata

- 09.00 + Jerzy Kozłowski.
- 18.00 + Tomasz Grabowski w 15 rocz. śmierci, + Maciej i za zmarłych z rodziny Szuchalskich i Jałowik.

Piątek 18.01.2019 r.

- 07.00 + Anastazja Szymczak
- 17.45 Koronka
- 18.00 + Stanisława (K), Władysław, Zofia, Józef, Czesław Rams; + Kazimiera, Stanisław Kowalczuk; + Elżbieta Rowińska, + Józef Pieczara, + Roman Gorlach, + Anna Tomkowska.

Sobota 19.01.2019 r. – wspomnienie św. Józefa Sebastiana Pelczara

- 09.00
- 18.00 + Ks. Bronisław Pisarek w 28 rocz. śmierci.

Niedziela 20.01.2019 r. – II niedziela zwykła

- 07.00
- 09.30 + Elżbieta Pietrzykowska w 18 rocz. śmierci, + Wincenty, Helena, Jan, Anna Pietrzykowska; + Janina, Władysław Grabarczyk, + Kinga Jakubowska.
- 11.00 + Krystyna Czuba.
- 12.30 + Marian Kokoszka w 1 rocz. śmierci i za zmarłych z rodziny.
- 18.00 + Zofia Ochęcka.

Karsk (godz. 09.00) Dziękczynno - błagalna z okazji 32 rocznicy zawarcia związku małżeńskiego Doroty i Roch Mościńskich.

Dąbrowa Now. (godz. 10.00)

Olchowo (godz. 11.00)
Wojcieszyn (godz. 12.15)

Poniedziałek 21.01.2019 r. – wspomnienie św. Agnieszki

- 07.00
- 18.00 + Edward Dudek w 7 rocz. śmierci.

Wtorek 22.01.2019 r.

- 07.00
- 18.00 + Pelagia, Antoni, Stefan, Tadeusz z rodz. Balickich.

Środa 23.01.2019 r.

- 07.00
- 17.30 Nowenna
- 18.00 Msza Św. zbiorowa:
 - 1) + Honorata, Stanisław Śniegowsky; + Wanda, Kazimierz Pudliszak.
 - 2) O uzdrowienie wewnętrzne dla Michała.

Czwartek 24.01.2019 r. – wspomnienie św. Franciszka Salezego

- 09.00 + Eugeniusz Makarski w miesiąc po śmierci.
- 18.00 + Emilia i Ignacy Cyran w kolejną rocz. śmierci.

Piątek 25.01.2019 r. – święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła

- 07.00
- 17.45 Koronka
- 18.00 1) W intencji dzieci poczętych.
 - 2) + Józefa (K) Jaworska w 24 rocz. śmierci i za zmarłych z rodziny.

Sobota 26.01.2019 r wspomnienie św. Tymoteusza i Tytusa

- 09.00 1) W intencji Ojca Św. Franciszka, naszej Ojczyzny, telewizji Trwam i radia Maryja.
 - 2) + Piotr Makosz.
- 18.00 1) + Ewelina w 24 rocz. śmierci, Witalis z rodziny Sztalinberg i za zmarłych z rodziny.
 - 2) + Bogumiła Pozniak i za zmarłych z rodziny.

Niedziela 27.01.2019 r. – III niedziela zwykła

- 07.00 O bł. Boże, zdrowie i opiekę Matki Bożej na każdy dzień dla Krystyny z okazji 70 – tych urodzin.
- 09.30 + Anna, Franciszek Piotrowicz.
- 11.00 + Krystyna, Bernard, Tadeusz i za zmarłych z rodziny Barcz.
- 12.30 + Helena w 2 rocznicę śmierci, + Zygmunt Aleksandrowicz w 27 rocz. śmierci.
- 18.00 + Zdzisław Machocki, + Józef, Elżbieta w 34 rocz. śmierci, + Jan, Marianna, Antoni, Jan.

Karsk (godz. 09.00)

Dąbrowa Now. (godz. 10.00)

Olchowo (godz. 11.00)

Wojcieszyn (godz. 12.15)

Poniedziałek 28.01.2019 r. – wspomnienie św. Tomasza z Akwinu

- 07.00
- 18.00 + Marianna Włodek w 38 rocz. śmierci, + Władysław Włodek.

Wtorek 29.01.2019 r.

- 07.00
- 18.00 + Janusz Bakalarczyk w 8 rocz. śmierci.

Środa 30.01.2019 r.

- 07.00
- 17.30 Nowenna
- 18.00 Msza Św. zbiorowa:
 - 1) + Tadeusz Balicki.
 - 2) O uzdrowienie wewnętrzne dla Michała.
 - 3) + Wanda Zagórska w miesiąc po pogrzebie.

Czwartek 31.01.2019 r. – wspomnienie św. Jana Bosko

- 09.00
- 18.00 + Helena Szczecińska w 25 rocz. śmierci, + Henryk, Jacek, Józef, Bronisław, Anna, Bazyli.

Piątek 01.02.2019 r.

- 07.00
- 17.45 Koronka
- 18.00 W intencji zmarłych w miesiącu styczniu 2019 roku:
 - + Florian Antoni Pawełczyk
 - + Michał Saniuk
 - + Zofia Ławniczak
 - + Jan Tyszek

Sobota 02.02.2019 r. – święto Ofiarowania Pańskiego; Dzień Życia Konsekwowanego

- 08.15 Nabożeństwo I sobotnie
- 09.00 1) + Ignacy i Maria z rodz. Kucia.
 - 2) W intencji Dominika Masiarka z okazji 1 rocznicy urodzin z prośbą o bł. Boże i zdrowie.
- 18.00 W intencji członków Żywego Różańca.

Niedziela 03.02.2019 r. – IV niedziela zwykła

- 07.00 + Zbigniew Uszkur w 3 rocz. śmierci, + Halina, Marian, Tadeusz.
- 09.30 + Stefan Fecak w 41 rocz. śmierci, + Tadeusz Bińczyk w 40 rocz. śmierci.
- 11.00 Msza Św. z okazji 50 rocznicy ślubu Janiny i Stanisława z prośbą o zdrowie, bł. Boże i potrzebne łaski na dalsze lata życia.
- 12.30 W intencji Doroty z okazji 34 rocznicy urodzin z prośbą o bł. Boże, zdrowie i wszelkie potrzebne łaski.
- 18.00 + Kazimierz Antczak w 4 rocz. śmierci.

Karsk (godz. 09.00) + Zofia Ławniczak w 30 dniu po pogrzebie.

Dąbrowa Now. (godz. 10.00)

Olchowo (godz. 11.00) + Krystyna, Bernard, Tadeusz i za zmarłych z rodz. Barcz.

Wojcieszyn (godz. 12.15).